incompoſito, nemo non metuit inſidere equo
infreni, at plus periculi est à lingua infreni:
quis linguam adverſus Deum convitia iactantem
non infrenem dixerit? heu quot hæc temulenta
in cœli altitudinem verborũ iacula mittit? quot
in ſupernos incolas ferventia tela torquet?
quot in ſummum Deum Optimum Maximum ſuperba
conviciorum ſpicula iaculatur? prô ſuperos
quot et quoties, ſi non omnia voto ſuccedant,
ſi non læto auſpicio fruatur, et ſi ſemel
fortunæ rota frangat, verborũ tonitrua
exaudiuntur, ſpargunt rumpentia nubes
cœli calumniarum fulmina, ruunt per
præceps furentia conviciorũ flumina,
blaſphemiarum æſtuans effundit mare, a re
inutili et nullius momenti concitatũ vel potius
dicam ob lanam caprinam excitatũ. vos
linguæ convitiantis calamitates ætherii proceres,
qui hanc tragicam ſcenam ludere ſpectatis,

Licenza: CC-BY-NC – Zürich, Zentralbibliothek, Ms. D 147, f. 222v – Collection of oratory practice pieces in Latin by novices at the monastery of St. Gall, 1660 (http://www.e-codices.ch/it/zbz/D0147/222v)